

Un grup d'escolars de Bordils escriu i produeix un curtmetratge

► Participen en un projecte que fa del cinema una eina per transmetre valors i treballar en equip

BORDILS | ACN/DdG

■ Els pares d'en Martí han decidit separar-se, i a partir d'ara haurà de viure amb seus avis per part de mare. Té el cor encongit perquè no ha pogut dir adéu al seu pare abans de marxar de casa. Tot i això, després de passar uns mals dies, en Martí pot acomiadar-se i es desfà del seu sentiment de culpabilitat. Aquest és l'argument, amb final feliç, que s'han empescat un grup de 22 alumnes de sisè de primària de l'escola de Bordils, al Gironès, que per vuitè any consecutiu escriuen, dirigeixen i protagonitzen el seu propi curtmetratge.

Des de principis de curs, els alumnes han estat repassat la història del cinema, han visionat algunes de les pel·lícules més mítiques i han pogut conèixer les tècniques actuals i el llenguatge audiovisual. Gràcies al projecte *Cinema en Curs*, els infants s'han pogut acostar al setè art i treballar valors, emocions i la mateixa llengua catalana. «Totes les històries par- teixen d'un personatge, els alum- nes han de parlar d'emocions, així la iniciativa es converteix en un projecte interdisciplinari perquè els nens han d'utilitzar la llengua, consensuar les seves idees i apren- dre a treballar en equip», ha ex- plicat una de les coordinadores de la iniciativa i mestre de l'escola, Carme Congost.

Durant tota la setmana passada, els alumnes van poder posar en pràctica tots els seus coneixements teòrics. En quatre dies han rodat un curtmetratge de pocs minuts dividit en nou seqüències.

El més sorprenent és que la vintena d'alumnes ha pogut co- nèixer de primera mà les feines de director, tècnic de so, càmera, «script» o fer la claqueta.

«Els dividim en grups de sis i els infants van fent torns per tocar to- tes les vessants. Ells han estat els encarregats de trobar les localit- zacions, ja sigui a Bordils o altres pobles del voltant i els actors que

Els alumnes de sisè de primària de l'escola de Bordils, durant el rodatge d'una de les escenes del curt.

Han repassat la història del cinema i han posat en pràctica tècniques del llenguatge audiovisual i de producció

feien falta per a la història», deta- lla la mestra.

Per exemple, aquest dijous pas- sat els alumnes van gravar un dels plans més difícils a casa d'un dels infants. L'objectiu era fer un *trà- veling* però el terra era desigual i els nens van acabar posant uns tau- lons de fusta perquè la càmera no tremolés.

«Estic aprenent coses que no m'hagués imaginat mai, no sabia com s'enregistrava ni com es feia una panoràmica o *tràveling*. És molt interessant», explica una de les alumnes, la Mamassa Sila.

I és que els nens han estat tre- ballant intensament en aquest projecte per poder-lo fer realitat. Fins i tot, ells mateixos s'encarre- garan properament d'editar les

imatges, muntar-les utilitzant un programa d'edició de vídeo i fi- nalment decidiran de forma con- sensuada quin títol posen a l'obra.

«Abans de començar el segon trimestre ja estem pensant en el personatge, volem que sigui pro- per als nens, que tots s'hi involu- crin per això les idees son coordi- nades, no hi ha molt de diàleg i la intenció és transmetre emocions», assenyala Congost.

En tot moment, els infants compten amb l'assessorament de la Meritxell Colell, una professio- nal del sector de l'audiovisual que els ajuda a dur a terme les seves il·lusions.

Com cada any, a finals de curs, el miler d'estudiants de diversos centres catalans que participen en aquest programa projectaran les seves obres a la pantalla de la Filmoteca de Catalunya.

«Un cop l'obra ja s'ha fet ells fan una valoració d'allò que han après i del que han descobert amb aquest programa», explica Car-

me Congost. Tot i això, els resultats ja es poden veure molt abans. «Des que hem començat tot el curtmetratge m'he adonat que per fer una pel·lícula és necessari molta més feina i hores del que em pensava», explica un dels alumnes, en Pere Mansells.

Una idea que comparteix el mateix protagonista del curt, en Martí. «Quan no he d'estar da- vant de la càmera aprofito i faig de director o gravo. M'agrada fer d'ac- tor però a vegades hi ha escenes que són una mica avorrides», res- salta.

«Ara veig les pel·lícules d'una manera diferent, em fixo com es- tan gravades i amb quins siste- mes», assegura un altre dels alum- nes, en Pau Pardo.

Tot i l'interès pel setè art que el projecte els ha despertat, els nens encara no han decidit si aquest àmbit podria convertir-se en el seu futur professional. Ens agrada però encara no tenim clar què volem ser», asseguren.